

ת"פ 44280/01/18 - מדינת ישראל נגד ינון קדוש - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

03 דצמבר 2018

ת"פ 44280-01-18 מדינת ישראל נ' קדוש

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית הנשיאה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עמית חומרי - נוכח

נגד

ינון קדוש - נוכח

ע"י ב"כ עוה"ד חן בן חיים - נוכח

המאשימה

הנאשם

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. על פי הנטען בחלק הכללי לכתב האישום, בין הנאשם לבין א.ד, קטין יליד 2001, הכרות מוקדמת; ובין הנאשם לאבי עצר היכרות מוקדמת. על פי הנטען בכתב האישום, כחודש וחצי עובר ליום 08.01.2018, בסמוך לבית הספר אמי"ת באשקלון, פנתה מ.ג קטינה ילידת שנת 2000 (להלן: "הקטינה"), לקטין אחר ושאלה אותו האם יש לו משהו לעשן. בתגובה לכך השיב לה הקטין בחיוב והתקשר לנאשם. מיד ובסמוך, הגיע הנאשם לשער בית הספר, מסר לקטין סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 0.58 גרם נטו ועזב את המקום. בשלב זה, מסר הקטין את הסם לקטינה וזאת בתמורה לסך של 50 ₪, אותם העביר לנאשם. עוד נטען, כי כחודשיים עובר ליום 08.01.2018, התקשר י.ס קטין נוסף (להלן: "האחר"), לקטין ושאל אותו "אם יש לחבר שלו". בתגובה השיב לו הקטין כי הוא יבקש ממנו ויביא לו. בהמשך לכך, נפגשו הקטין והאחר בשכונת שיכונים באשקלון שם מסר הקטין לאחר סם מסוכן מסוג גראס, במשקל שאינו ידוע למאשימה, אותו קיבל מהנאשם בתמורה של 50 ₪, אותם העביר הקטין לנאשם. עוד נטען, כי ביום 08.01.2018 בסמוך לשעה 23:00, בתחנת המשטרה באשקלון, לאחר שהנאשם התבקש להביא את מכשיר הטלפון הנייד שלו למשטרה, ניסה הנאשם לשבש הליכי חקירה בכך שמסר לאביו במהלך שיחת טלפון בינם בנוגע למכשיר, את הקוד הסודי של המכשיר באומרו לאביו: "צריך לפרמט לנקות צריך לנקות שמה מאחורה בגינה... לא שמה כאילו בטלפון".
2. **בגין אלה הורשע הנאשם בעבירות של אספקת סמים מסוכנים וניסיון שיבוש מהלכי משפט, לפי** סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**", "**הפקודה**") ו- סעיפים 244 + 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
3. הצדדים לא הגיעו להסדר בעניין העונש אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. כן הוסכם, כי כל צד יהיה רשאי לטעון לעניין העונש כראות עיניו.
4. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים מאת שירות המבחן. בתסקירים, עמד שירות המבחן, בין היתר, על רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם, נסיבות חייו, ההיסטוריה העבריינית שלו, יחסו לעבירות שבמוקד כתב האישום המתוקן, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים אלה, לבד מלציין כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על ביצוע העבירות, והביע חרטה על מעורבותו בפלילים. שירות המבחן התרשם מכך שניכר כי הנאשם מעוניין לערוך שינוי בדפוסי המכשילים שעמדו ברקע למעורבותו בעבירות שמוקד כתב האישום. בהמשך, העריך שירות המבחן כי מהנאשם נשקף סיכון להישנות התנהגות פרוצת גבולות, אך סבר כי המשך טיפול

עמוד 1

עשוי להפחית מסוכנות זו.

לבסוף, לאחר ששירות המבחן שקל את מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובכלל זה את העובדה כי הנאשם הבין את חומרת מעשיו ומביע צער על כך; את התרשמותו כי ההליכים הפליליים המתנהלים כנגדו מהווים עבורו גורם מרתיע; גילו הצעיר; ושיתוף הפעולה המלא שלו עם ההליך הטיפולי והמוטיבציה שהביע להמשיך בטיפול זה, המליץ שירות המבחן ליתן עדיפות לשיקול השיקום.

לאור אלה, בא שירות המבחן בהמלצה להשית על הנאשם ענישה בדמות 300 שעות של"צ; צו מבחן; ומאסר מותנה.

5. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, אשר התקבלה ביום 20.11.2018, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

6. באת כוח המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהם ועל הצורך להחמיר בענישתם של מספקי הסמים. הלה הפנתה לפסיקה של בתי המשפט השונים, ועתרה לקבוע מתחם כולל הנע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר.
- בשים לב לשיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך הטיפולי, עתרה באת כוח המאשימה להשית על הנאשם עונש בדמות 6 חודשי עבודות שירות; מאסרים מותנים; קנס גבוה; התחייבות; פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.
7. מנגד, באת כוח הנאשם טענה כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, מצויה ברף נמוך. אשר לעבירת הספקת הסמים, נטען כי המדובר בכמות סם קטנה שנמכרה בתמורה לסכום שאיננו גבוה.
- כמו כן, ההגנה הפנתה למאפייני החיוביים של הנאשם ותמכה דבריה באסופת מסמכים (נ1), ובכלל זה הפנתה ההגנה לעברו הפלילי הבלתי מכביד, לגילו הצעיר, ולעובדה כי הלה הודה במיוחס לו וקיבל אחריות על מעשיו. לבסוף, ולאחר שהפנתה גם למצבו הנפשי, לטראומה שנגרמה לנאשם כתוצאה ממעצרו, להליך הטיפולי שעבר, ולכך שמאז שחרורו מהמעצר הוא לא השתמש בסמים ולא הסתבך עוד בפלילים, עתרה באת כוח הנאשם שלא לפגוע בנאשם ובתעסוקתו (שאף היא מהווה קריטריון חשוב בשיקומו), ולסטות לקולא מהמתחם שהציגה המאשימה משיקולי שיקום ולהשית על הנאשם הענישה שהומלצה על ידי שירות המבחן.
8. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הביע חרטה על מעשיו תוך שמסר כי הוא מבין שעשה טעות וכי הוא הבין את המסר. הנאשם אף סיפר אודות ההליך הטיפולי שעבר, וטען כי נתרם מכך. לבסוף, הנאשם הביע את תקוותו כי בית המשפט יתחשב בו ויאפשר לו להמשיך את הקשר הטיפולי עם שירות המבחן וישית עליו עבודות של"צ על מנת שהדבר לא יפגע בתעסוקתו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. בסימן א'1 לפרק ו' בחוק העונשין, אשר הוסף לחוק העונשין במסגרת תיקון מס' 113, נקבע **עקרון ההלימה** כעקרון המנחה בענישה. לאמור, ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להולם את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם.
10. ראשית חוכמה יצוין, כי מצאתי לקבוע מתחם עונש אחד בגין מכלול מעשיו של הנאשם, בשים לב ל"מבחן הקשר ההדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, (29.10.2014); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**,

(03.09.2015); ע"פ 3164/14 גיא פן נ' מדינת ישראל, (29.06.2015)). זאת משום שבענייננו, ניתן להשקיף על כלל העבירות כמסכת עבריינית אחת מתמשכת. כך גם, העבירות בוצעו בסמיכות של מקום וזמן, כאשר בין עבירה לעבירה מפרידים לכל היותר כמה שבועות בודדים. אשר על כן, יש לקבוע כי קיים "קשר הדוק" בין מכלול העבירות, והתבוננות על כל אחת מהן כעל אירוע נפרד, תהא מלאכותית במידה רבה (ראו והשוו בעניין זה פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתפ"ח (מחוזי באר שבע) 7848-04-10 מדינת ישראל נ' קרלוס דלמר, (28.07.2015), שם אמנם לצד עבירות אלימות דובר גם בעבירות מין שבוצעו בתוך המשפחה, אך הרציונל העומד מאחורי הדברים בסוגיה הנדונה כאן, יפה גם לענייננו).

לצד האמור ועל כל פנים, בטרם קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט יזהיר את עצמו שמא מעשה עבירה זה או אחר "יבלע" במכלול האירועים, כך שהנאשם לא יענש בגינו, וכל מעשה יזכה להתייחסות ראויה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (ראו והשוו דבריו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק, (26.12.2013)).

11. לאור האמור, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין ופורש

לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)), אקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן אגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולא מהמתחם שייקבע. לגופו של עניין, כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

הערכים החברתיים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

13. באשר לערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם בכל הנוגע לעבירת הסמים, נדמה כי אין צורך להכביר מילים אודות החומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומם של הציבור, בריאותו, בטחונו האישי ועל רכושו. הסמים המופצים מעמידים בסכנה את בריאותם וביטחונם הן של המשתמש עצמו והן של הציבור בכללותו, וזאת משום שמעבר לנזקים הגופניים המשמעותיים העשויים להיגרם כתוצאה מהשימוש בסם, נגע ההתמכרות מביא בעקבותיו גם להרחבת מעגל הפשיעה, כאשר המכור לסם מתפתה לבצע עבירות נוספות כדי לממן לעצמו את מנת הסם הבאה.

הדברים מקבלים משנה תוקף ככל שעסקינן בעבירת הספקת הסם, כאשר לא בכדי מצא המחוקק לקבוע בצידה עונש מרבי חמור ביותר, בדמות 20 שנות מאסר. בדומה למחוקק, ובעקבותיו, גם בתי המשפט מצויים להילחם ביד קשה נגד עברייני הסמים, ולא כל שכן נגד אלו המספקים אותם. נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, גם על בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים. כך, שומה על בתי המשפט להעביר את המסר כי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו דבריו של כב' השופט מ' חשין בע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי, פ"ד נח (2) 739, 734 (2004); ודבריו של כב' השופט א' לוי בע"פ 7070/03 עליאן זניד נ' מדינת ישראל, (03.04.2006)).

באשר לערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם בכל הנוגע לעבירת ניסיון שיבוש מהלכי משפט, הרי שיש במעשהו של הנאשם כדי לסכל את ההליך המשפטי וכדי לפגוע בסדרי המנהל הציבורי התקין, בשלטון החוק ובעבודתם של כלל הגורמים המופקדים על האכיפה הפלילית.

14. לנוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, ובייחוד בשים לב לעובדה כי מצד אחד, הנאשם סיפק סמים לקטינים בשתי הזדמנויות שונות; ומצד שני, משקל הסמים אותם הוא סיפק אינו גבוה וכי המדובר בסמים "קלים" מסוג חשיש וגראס, ובשים לב לעובדה כי עבירת שיבוש מהלכי המשפט התמצתה אך בניסיונו של הנאשם לבצע - מצאתי כי במקרה הנדון, מצויה מידת הפגיעה בערכים המוגנים ברף בינוני.

15. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נתתי דעתי בראש ובראשונה לסוג הסם אותו סיפק הנאשם

ולמשקלו. המדובר בסמים מסוכנים מסוג חשיש וגראס הנמנים עם "הסמים הקלים" ואינם מצויים במדרג חומרה גבוה מבין הסמים השונים. כמובן שהדברים נאמרים מבלי שבית המשפט מקל ראש ולו לרגע בנזקים שגם סם "קל" זה עלול להסב לנאשם ולסביבתו.

16. בכל הנוגע למשקל הסם שסופק, הרי שאין המדובר בכמות גדולה באופן ניכר או בכמות סיטונאית שנועדה לצורך שימושם של מספר גדול של בני אדם (הדברים אמורים בכל הנוגע למשקל הסם אותו סיפק הנאשם לקטין בהזדמנות הראשונה שכן משקל הסם שסופק על ידי הנאשם לקטין בהזדמנות השנייה לא פורש בכתב האישום). עם זאת ולחומרה, יש להביא בחשבון את העובדה כי הנאשם סיפק סמים לקטינים בשתי הזדמנויות שונות. מנגד ולקולא, יש להביא בחשבון גם את התמורה, בסך 50 ₪, שהתקבלה על ידי הנאשם בעת ביצוע עבירת הספקת הסם (בשתי הזדמנויות שונות), ושהיא למעשה נגזרת של כמות הסם שסופק.

17. עוד במסגרת זו, נתתי דעתי לעובדה כי לעבירת הספקת הסם לא קדם תכנון מוקדם מצדו של הנאשם, כאשר נדמה כי המדובר במשתמש מכור לסמים אשר בספונטניות ניצל הזדמנות שבאה לפתחו ומכר חלק ממנת הסם שלו כדי לממן לעצמו את מנת הסם הבאה. בהמשך לאמור, אף נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם מכר את הסם בחלוף זמן קצר בלבד מאז פנייתו של הקטין אליו, מה שמלמד אודות הנגישות הרבה שיש לו לסם המבוקש.

18. בכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את עבירת הסמים, הלה טען בשירות המבחן כי התרועעותו בחברה שולית ושימושו בסמים הם שהביאו אותו לביצוע העבירה הנדונה. לצד אלה, הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא מודע לכך שנהג בניגוד לחוק, בקלות ראש וללא חשיבה מעמיקה על השלכות מעשיו ואולם הסמים סייעו לו להקלות את רגשותיו והחרדות בהם היה נתון עקב מצבה הרפואי הרעוע של אמו.

19. כאמור, בכל אלה יש כדי ללמד על כך שהנאשם לא פעל מתוך בצע כסף גרידא, ולדידי אין דינו של אדם המספק סמים לאחר אך בשל התמכרותו ומתוך רצון לממן לעצמו את מנת הסם הבאה, כדין אדם הסוחר בסמים מתוך מטרה להשגת רווח כספי מהיר וקל על גבם של המכורים לסם ועל חשבון ביטחונו של כלל הציבור.

20. עוד יש ליתן את הדעת שהקטין הוא זה שהתקשר אל הנאשם והוא שביקש לקנות מהנאשם סמים. אם כי, המשקל שיינתן לכך לא יהיה גבוה. שכן, אף אם היה זה הקטין ששתל את הרעיון בראשו של הנאשם, הרי שהנאשם היה חופשי כל העת לסרב לבקשתו.

21. לבסוף, כתוצאה מביצוע עבירת הסמים לא נגרם נזק ממשי כלשהו, אולם וכידוע אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מביצועו, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן גורמות, וניתן לשקול את הדברים גם בבחינת הנזק הפוטנציאלי הטמון בעבירות הסמים.

22. **בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע עבירת השיבוש** כאמור, נתתי דעתי לכך שהמדובר בניסיון בלבד מצדו של הנאשם לשבש הליכי משפט וכי בסופו של יום הדבר לא יצא אל הפועל. בכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את עבירת ניסיון השיבוש, הרי שהלה טען כי בטלפון היו מצויות תמונות בהן מצולמות נשים אותן לא רצה לחשוף בפני השוטרים. באשר לכך אומר, כי בנסיבות המתוארות לפיהן הנאשם נמצא בהליך חקירתי במטרה (והתבקש למסור לידי החוקרים את מכשיר הטלפון שלו), תוך שבאותו זמן ממש הלה מבקש מבן משפחתו למחוק את המידע המצוי במכשירו, אין נפקות רבה לסיבה הסובייקטיבית אשר בגינה הלה ביצע את מעשיו. שכן התנהלותו מעידה כך או כך, על ניסיונו למחוק או להסתיר מידע מהותי כל שהוא מהיחידה החוקרת. התנהגות מעין זו ודאי לא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם, גם ולו הייתי מקבלת את טענתו באשר לסיבה בגינה ביצע את המיוחס לו. לא זו בלבד, ניתן להסיק מהתנהגותו וזאת לחומרא, כי הוראות אנשי אכיפת החוק באותה עת לא היו נר לרגליו.

23. בכל הנוגע **למדיניות הענישה הנוהגת**, ולצד חובתו הכללית של בית המשפט לנקוט ביד קשה כנגד סוחרי הסמים ולהחמיר בענישתם (ראו למשל: ע"פ 1654/16 גל שרר נ' מדינת ישראל, (27.02.2017), והפניות שם), סקירת הפסיקה מעלה כי בגין הספקת סם במשקלים של גרמים בודדים, נקבעים מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם נע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל - הכול בהתאם

- לנסיבות השונות. ברי כי קיימים מקרים בהם נלוות לעבירת האספקה או הסחר עבירות נוספות (כגון ייצור הכנה והפקה ואו החזקת סם לצריכה עצמית או שלא לצריכה עצמית), כאשר העונשים המושגים בגדרי המתחמים נעים גם הם על פני מנעד רחב, ומשתנים בהתאם לנסיבות, לשיקולי שיקום, ולמאפיינים האישיים של כל נאשם ונאשם.
24. ובכן, מהפסיקה הענפה ניתן ללמוד כי **בדרך כלל**, מושגים על הנאשמים השונים שהורשעו בעבירות של הספקת סם מסוג חשיש או קנביס במשקלים שאינם גבוהים עונשים אשר נעים בין מאסרים מותנים או צווי של"צ, עד למאסר של מספר חודשים אשר יכול להיות בפועל מאחורי סורג ובריח, או לחילופין בדרך של עבודות שירות. אם כי, יצוין שרובם המכריע של פסקי הדין עוסקים בנאשמים שהורשעו בכמה עבירות של הספקת סם או בעבירות נוספות שנלוו לעבירה זו, כך שלעיתים קשה "לבדד" מהפסיקה את העונש המושג בגין עבירת הספקה אחת בלבד. כך ראו למשל: ת"פ (השלום - ק"ש) 34607-03-17 **שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' דגאשה** (28.11.2017); ת"פ (שלום - ת"א) 47067-01-16 **מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'** (02.01.2018); ת"פ (שלום - י-ם) 49123-05-12 **מדינת ישראל נ' סילבר** (03.09.2014); ת"פ (שלום - י-ם) 15277-01-16 **מדינת ישראל נ' יוסי אילשייב** (03.01.2018); ת"פ (שלום - ק"ג) 37522-07-14 **מדינת ישראל נ' מיכאל יבסטיגנייב** (03.01.2016).
25. כאן גם יצוין, כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוגשה מטעמים של הצדדים, אולם העיון בה נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות, בשים לב למשל, לסוג הסם שסופק, לכמויות שלו, לתמורה שהתקבלה בעדו, לעברו הפלילי של כל נאשם ונאשם, וכיוצא באלה.
26. על כל פנים, נהיר לבית המשפט כי קיימים גם מקרים שבהם התקיימו נסיבות מיוחדות, לכאן או לכאן, בהם הושגו עונשים החורגים לחומרה או לקולא ממדיניות הענישה הנוהגת, כפי שזו הוצגה לעיל. כך גם ברי, כי כל צד יבקש להפנות את בית המשפט דווקא לאותם פסקי דין ספציפיים שמשרתים את האינטרס שלו. אולם, וזאת חשוב להדגיש, גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיבידואלית וכל מקרה צריך להיבחן לגופו, תוך שהבחינה כאמור תמיד צריכה להיעשות לגופן של העבירות והנסיבות הנלוות להן ולגופם של נאשמים, על כל מאפייניהם האישיים ונסיבותיהם הייחודיות (ראו והשוו ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל** (1989); ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)). קביעת מתחמי הענישה והשתת העונשים בגדריהם לעולם לא יכולים להיעשות על סמך הכותרות של העבירות (ראו והשוו ע"פ 1323/13 **רן חסן נ' מדינת ישראל**, (05.06.2013); ורע"פ 4088/13 **אחמד בן שחדה הדרי נ' מדינת ישראל**, (11.06.2013)).
27. עוד חשוב להדגיש, כי השיקול שעניינו "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013)).
28. אשר לעבירה של **ניסיון שיבוש מהלכי משפט**, סקירת הפסיקה מעלה קושי ממשי לאתר גזרי דין שעניינם עבירת הניסיון לשיבוש מהלכי משפט כשהיא לבדה. ברם, מעיון בפסיקה עולה כי **בדרך כלל** לצדה של עבירת השיבוש (ללא עבירת הניסיון), נלוות עבירות נוספות (בדרך כלל עבירות חמורות הימנה). כך למשל, ראו: ת"פ (שלום - ירושלים) 52704-08-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.12.2015), בו נקבע בגין עבירת השיבוש מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה או צו של"צ ועד למספר חודשי מאסר בפועל. כך גם ראו גם: ת"פ (שלום ב"ש) 54987-08-16 **מדינת ישראל נ' שלמה** (23.11.2017), בו נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל, בגין עבירת שיבוש מהלכי משפט בשילוב עם עבירת התקיפה. וכן ראו: ת"פ (שלום רמלה) 2078-10-13 **פרקליטות מחוז מרכז נ' אל ג'יוסי ואח'** (19.03.2015), שם נקבע מתחם עונש הולם בגין ביצוע עבירת השיבוש הנע בין 6 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל (ואולם נסיבות המקרה שם היו חמורות מאלה שבפנינו שכן מעשה השיבוש נגע לתיק רצח). בסיכומה של נקודה זו ייאמר כי ניתן לראות כי בתיקים בהם עבירת השיבוש נלווית לעבירות נוספות, המתחמים נעים בין מאסר מותנה ואו צו של"צ, ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. ברם, יש לשים לב לכך שבענייננו אין המדובר בעבירת השיבוש - אלא בניסיון לשיבוש בלבד וכי עבירת השיבוש בתיק דנן נלווית גם היא לעבירה אשר נסיבותיה אינן מצויות ברף חומרה

גבוה.

29. כללם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הריני לקבוע כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינוע מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר בודדים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ג. גזירת העונש המתאים לנאשם

30. על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40 לא לחוק העונשין.
31. בעניין זה, נתתי דעתי לעובדה כי לנאשם עבר שאינו מכביד (4/ת) ולחובתו רישום אחד משנת 2017, (אשר התיישן אך לא נמחק), בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי בגינו הושת עליו עונש של חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה. כן שקלתי את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר, וזאת בשים לב לגילו הצעיר ולעובדה כי הלה טרם ריצה עונשי מאסר בעברו.
32. עוד ולקולא, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הודה בביצוע העבירות, מה שייתר את העדתו של הקטין ואף הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. בנוסף, יש להעניק משקל מסוים לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות. אם כי, אין המדובר בפרק זמן ארוך בצורה ניכרת, ועל כן המשקל שניתן לנסיבה זו יהיה נמוך.
33. עוד יש ליתן את הדעת לעובדה כי הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריוח במשך פרק זמן שאינו מבוטל, ובמשך תקופה ארוכה נוספת היה משוחרר תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליך המעצר אינו עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אך סבורתני כי היה בהליך המעצר כדי להעביר לו את המסר הנדרש ולהרתיעו במידה רבה מביצוע עבירות נוספות בעתיד (גם שירות המבחן סבר כי יש בהליך הפלילי המתנהל נגדו כדי להרתיעו ולהציב עבורו גבולות), וייתכן שאף ניתן לשקול שיקול זה במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשין.
34. במסגרת מכלול השיקולים, הבאתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, הן בעת ביצוע העבירה והן כיום. כזכור, הנאשם ביצע את העבירות עת היה כבן 21 בלבד. כיום הנאשם עודנו בן 21 ואין חולק שהוא משתייך לקבוצת "הבגירים צעירים" והדבר אף עולה בקנה אחד עם התרשמות שירות המבחן לפיה ביצוע העבירות על ידו נבע בין היתר בשל גילו הצעיר ובהעדר כלים לנהל את החרדה מולה הוא מתמודד לעיתים קרובות בשל מחלתו של אמו. ברי כי יש לבחון כל מקרה לגופו ו"בגיר צעיר" אינו ביטוי קסם, ואין זה אומר כי נאשם המשתייך לקבוצת הגיל האמורה צריך לזכות באופן אוטומטי להקלה בעונשו. יחד עם זאת, גילו של הנאשם והיותו ב"גיל המעבר" מקטינות לבגירות הוא נתון שבהחלט יש להידרש אליו (כך למשל, ראו: ע"פ 4466/13 נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל, 22.05.2014).
35. לבסוף יציין, כי אף נתתי דעתי לנסיבות חייו של הנאשם - כפי שאלה פורטו בתסקירי שירות המבחן ונפרסו במהלך שמיעת הטיעונים לעונש - אשר נדמה כי הייתה להן השפעה על ביצוע העבירות שבמוקד כתב האישום המתוקן.
36. כל אלה, על פניו, היו צריכים להביא את בית המשפט למסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. אולם, בשים לב לאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, שוכנעתי כי יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולא מהמתחם שקבעתי לעיל, וזאת לאחר שהשתכנעתי כי קיים סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם בעתיד. ובמה דברים אמורים?
37. ראשית, כפי המפורט בתסקירים אשר הוגשו בעניינו של הנאשם, הנאשם שולב, במשך תקופה ממושכת, במסגרת הליך המעצר, בטיפול שכלל שיחות פרטניות וביצע בדיקות שתן שנמצאו נקיות משרידי סם. בהמשך לכך, הנאשם שולב בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים, תוך שהנאשם הקפיד להגיע למפגשים שנערכו במסגרת קבוצה זו, וכך גם, השתתפותו של הנאשם במפגשים התאפיינה במחויבות גבוהה ושיתוף פעולה מלא, תוך שנמסר כי הלה הינו שותף פעיל בקבוצה, שיתף מעולמו, במחשבותיו, ובהתמודדותו תוך שהשירות התרשם כי הנאשם מצליח לשמוע ביקורת בונה מחברי הקבוצה וכי הלה נמצא בתחילת תהליך של התבוננות פנימית בדפוסי התנהלותו ומביע מוטיבציה להמשיך להשתלב בהליכים טיפוליים נוספים.

אף לא יהיה זה מיותר לציין, כי במשך כל פרק הזמן הזה הנאשם מסר בדיקות שנמצאו נקיות משרידי סם, מה שכמובן מעיד על כך שהלה נגמל משימוש בסמים.

בשים לב לאלה, נדמה שלא בכדי שירות המבחן המליץ לבכר את האפיק השיקומי בעניינו של הנאשם, ולהימנע משליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח (ולו לריצוי בעבודות שירות).

38. שנית, ואף מעבר לטיפול "מוסדי" שעבר הנאשם, כפי שתואר זה עתה, במקרה הנדון ניתן ללמוד אודות שיקומו אף מהעובדה כי מאז שחרורו מהמעצר הלה נמנע מלהשתמש בסמים, כפי שמעידות הבדיקות שאותן הוא מסר, שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ולא שב לבצע עבירות נוספות. כידוע, בפסיקה נקבע זה מכבר כי לעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק ושירות המבחן, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד", מה שבתורו עשוי להצדיק סטייה לקולא ממתחמי הענישה שנקבעו, וראו בעניין זה, למשל: ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן**, (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי ב"ש) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013).

39. בעניינו, שוכנעתי כי התנהלותו של הנאשם מאז שוחרר מהמעצר, הימנעותו משימוש בסמים ומביצוע עבירות נוספות, שיתוף הפעולה המלא שלו עם שירות המבחן, המוטיבציה שהביע להשתלב בהליכים טיפוליים נוספים, והניסיון שלו להשיב את חייו למסלול נורמטיבי, מלמדים כי למצער קיים סיכוי של ממש כי הוא ישתקם בעתיד בצורה מלאה ובאופן מוחלט.

40. כאן אף יצוין, כי שירות המבחן העריך כי מהנאשם נשקפת מסוכנות וכי מסוכנות זו עשויה להצטמצם ככל שהלה יתמיד בהליך הטיפול-שיקומי. יוצא אפוא, בשים לב להשתתפותו של הנאשם בקבוצה הטיפולית והמוטיבציה שהלה מביע להמשיך ולהעמיק את הטיפול, כי הסיכון הנשקף ממנו, שכבר כעת איננו ברמה גבוהה, צפוי להישחק עד דק בהמשך.

41. ייתכן כי עוד צפויה לנאשם דרך לא קצרה עד לשיקומו המוחלט, אולם סבורתי כי לאור כל האמור לעיל, כבר בשלב זה ניתן לומר, לכל הפחות, כי יש סיכוי של ממש שהוא ישתקם בצורה מלאה בעתיד, וכי יש בכך כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש אשר קבעתי בעניינו.

42. אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט מודע לפסיקה המורה כי בעניינם של נאשמים שהורשעו בעבירות ממין אלו שבהן הורשע הנאשם, צריך האינטרס האישי של הנאשמים לסגת מפני שיקולי הענישה האחרים. יחד עם זאת, כפי שצוין זה מכבר, הענישה לעולם צריכה להיות אינדיווידואלית, ולא בכדי ניתן למצוא בפסיקתם של בתי המשפט השונים מקרים שבהם הושתו על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות אף חמורות מאלו שבהן הורשע הנאשם שבפני (כדוגמת עבירות סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, במשקלים דומים ואף גבוהים מאלה אותם סיפק הנאשם), עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ולעיתים, בנסיבות חריגות ביותר, אף עונשי מאסר מותנים בלבד (בין אם לצד צווי של"צ ובין אם לאו). וראו בעניין זה, למשל: עפ"ג (מחוזי ב"ש) 30178-01-17 **חוסאם עוקבי נ' מדינת ישראל**, (01.03.2017). פסק דין זה, טרם פורסם במאגרים המשפטיים. לפסק דינו של בית משפט השלום בתיק זה, ראו ת"פ (שלום ק"ג) 19214-08-15 **מדינת ישראל נ' חוסאם עוקבי ואח'**, (29.11.2016); עפ"ג (מחוזי מרכז) 4327-09-14 **טארק ערפאת נ' מדינת ישראל**, (02.11.2014); ת"פ (שלום ת"א-יפו) 60882-12-14 **מדינת ישראל נ' עמיקם בן שטרית**, (04.02.2016); ת"פ (שלום אשקלון) **מדינת ישראל נ' ניסים גויטה** (27.11.2016) פסיקה אליה הפנתה גם ההגנה בטיעוניה לעונש (יצוין כי בתיק זה הוגש ערעור על משך אורכו של צו המבחן, ואולם, בהסכמת הצדדים הצו קוצר למשך שנה כאשר יתר רכיבי הענישה נשארו על כנם - לעניין זה ראו: עפ"ג (מחוזי ב"ש) 23649-01-17 **גויטה נ' מדינת ישראל** (22.02.2017)).

43. במקרה הנדון, בית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ומביע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון

הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, הגם אם לא בלי התלבטות, ובייחוד בשים לב לכך שעסקינן בנאשם צעיר, שהודה בביצוע העבירות והביע צער וחרטה על מעשיו, לאור ההליך הטיפולי שאותו הוא עבר ועודנו צפוי לעבור; לנוכח המלצת שירות המבחן; ולאור החשש שמא השתת ענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות תפגע אנושות בהליך השיקום שעובר הנאשם, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו ולבכר את שיקול השיקום בעניינו. אשר על כן, אמנע מלהשית על הנאשם עונש מאסר. כאן אף אזכיר, כי בשלב זה, כאשר יש סיכוי לא מבוטל כי הנאשם יגמל באופן סופי מהשימוש בסמים ויחזור לדרך הישר, הרי שאינטרס השיקום איננו האינטרס שלו בלבד, כי אם של החברה כולה. שכן, ככל שהנאשם ישתקם, היא תקבל בחזרה לשורותיה אזרח נורמטיבי, פרודוקטיבי, שומר חוק ונקי מסמים. דומני כי השתת של עונש הכולל רכיב של מאסר, עונש שכאמור ייתכן שיהיה בו כדי לקטוע את ההליך השיקומי שעובר הנאשם, עלולה לפגוע הן באינטרס הפרטי של והן באינטרס של החברה כולה.

לצד האמור, מצאתי להדגיש בפניו של הנאשם כי הליך השיקום נועד בראש ובראשונה לשרת את טובתו שלו, וכי ככל שלא יתמיד בהליך, וחלילה ישוב לסורו, הרי שטוב שידע כי לא יזכה להתחשבות נוספת מצדו של בית המשפט. מן הראוי שידיעה זו תרחף מעל ראשו כל העת.

44. בהקשר זה יצוין כי נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן, אם כי לא מצאתי לאמץ במלואה את המלצתו לעניין העונש והיקף שעות השל"צ. כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את ההמלצה במקרה המתאים.

45. **מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **צו של"צ בהיקף של 500 שעות.**

שירות המבחן ימציא תכנית לביצוע השל"צ תוך 30 יום מהיום. לאחר קבלת התוכנית, כאשר אותה וזאת ללא צורך לקיים דיון נוסף.

ב. **צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.**

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ וצו המבחן ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

העתק מגזר הדין בדחיפות לשירות המבחן.

ג. **מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה בניגוד לפקודת הסמים, מסוג פשע.**

ד. **מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה בניגוד לפקודת הסמים, מסוג עוון.**

ה. **קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.**

הקנס יקוזז מסכום ההפקדה שהופקדה ע"י אמו של הנאשם במסגרת תיק המעצר מושא תיק זה והיתרה תושב למפקידה.

ככל שלא ניתן לקזז את סכום הקנס מסכום ההפקדה, אזי הקנס ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם

בתוך 30 יום מהיום.

ו. **הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪** שלא לעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים וזאת לתקופה של שנתיים מהיום. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם ל-10 ימים.

ז. **אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת למשך 6 חודשים מהיום.**

ניתנת בזאת אורכה להפקדת רישיון הנהיגה במזכירות ביהמ"ש עד ליום 06.12.2018 בשעה 13.00. יובהר, כי הנאשם יוכל להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות ביהמ"ש באשקלון.

ח. **אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.**

מורה על השמדת המוצגים - סמים, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

ניתן צו להשבת הפלאפונים לבעליהם. ככל שהבעלים לא יאותרו תוך 60 יום, ניתן בזאת צו השמדה למוצגים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ט, 03 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.

ב"כ המאשימה:

אבקש עיכוב ביצוע עונש השל"צ למשך 45 ימים, לצורך שקילת הגשת ערעור לביהמ"ש המחוזי. ככל שתתקבל החלטה כי לא יוגש ערעור, אודיע לביהמ"ש.

באת כח הנאשם:

אני סבורה שתוך 10 ימים ניתן להודיע אם יוגש ערעור. הנאשם יכול להתחיל את השל"צ.

החלטה

על מנת לאפשר למאשימה לשקול הגשת ערעור על רכיב השל"צ בגזר הדין, ועל מנת שלא להעמיד את ערכאת הערעור בפני עובדה מוגמרת, הנני מורה על עיכוב ביצוע עונש השל"צ למשך 45 יום.

עמוד 9

ניתנה והודעה היום כ"ה כסלו
תשע"ט, 03/12/2018 במעמד
הנוכחים.
נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיאה